Bediüzzaman ve şefkat

1. “Evet insanın en birinci üstadı ve tesirli muallimi, onun vâlidesidir.” “Meslek ve meşrebimin dört esasından en mühimi olan şefkat etmek ve Risale-i Nur’un da en büyük hakikati olan acımak ve merhamet etmeyi, o vâlidemin şefkatli fiil ve halinden ve o manevî derslerinden aldığımı yakînen görüyorum.” cümlelerinden anlıyoruz ki; en eğitici ve öğretici ve tesirli bir haslet şefkattir.

2. Rüyasında merhum validesine “Ana korkma, Cenab-ı Hakkın emridir; o Rahim’dir ve Hâkim’dir’’demesi zamanın vazifeli şahsiyeti olduğunu ve bu vazifeyi şefkat hasletiyle yapacağını ve yaptığını göstermektedir.

3. Şefkatin su-i istimalinden gelen elemlerin Bediüzzaman’a tesir etmemesinin sebebi; sırr-ı tevhidin onun hayatında yer etmesidir.

4. Bediüzzaman Hazretlerini ömrü boyunca ne cennet sevdası, ne de cehennem korkusu taşımadan milletin selâmeti için çalıştıran hakiki şefkattir.

5. Şefkatin anlamını “hakiki ihtiyaçların giderilmesi” olarak aldığımızda; Bediüzzaman hakiki ihtiyacı iman olarak belirlemiş ve şefkat hasletini iman hizmetinde kullanmıştır.

6. Bediüzzaman’ın müellifi olduğu eserlerin her kesime hitap etmesinin mühim bir sırrı; Kur’ânî şefkate ayinedarlık etmesidir.

7. Cahiliye devrinden günümüze kadar taşınan ve medeniyetin daha yeni yeni ve nakıs bir çözüm bulabildiği mesele olan “kadın,’’ medeniyet-i Kur’ân’dan ders alan Bediüzzaman için “şefkat kahramanları” olmuş hatta kadınların şefkatlerinden ötürü Risale-i Nur’a fıtraten daha ziyade alâkadar olduğunu dile getirmiştir.

8. Bediüzzaman’ın tarihçe-i hayatında görülen; ihlâsı, istiğnası, teveccüh-ü nastan kaçınması, maddî ve manevî makamları reddetmesi, affediciliği, sabrı, başkasının hürriyet ve hukukuna tecavüz etmemesi ve iman hakikatlerini muhtaç olan herkese ulaştırma gayesi içinde olması imandan tevellüd eden hakiki şefkatin neticeleridir.

9. Hz. İbrahim (as) fedailiğiyle meşhurdur. Canını, evlâdını ve malını feda ettiren fedakârlığı ve hak namına feragati günümüzde Bediüzzaman’ın “mesleğimiz haliliye olduğu için meşrebimiz hıllettir” ifadelerinde hayat bulmuştur.

10. Ne olursa olsun her şey istikametten ayrıldığında elem getirir. Asrın istikametli yolu olan “acz, fakr, şefkat ve tefekkür” tarikının vird-i esasının ‘ittiba-ı sünnet’ olması gösterir ki, “şefkat”te dahi istikamet üzere olan Resul-i Ekrem’in (asm) şefkati, o tarikte bulunan Nur Talebelerine Asr-ı saadetten gelen ve ancak ittiba-ı sünnet ile hüsn-ü imtisal edilebilecek bir miras-ı nebevidir.

11. “Bu zamanın en büyük farz vazifesi, ittihad-ı islâm’dır.” diyen Bediüzzaman, şehamet ve şefkat-i imaniyeden tevellüd eden hürriyet-i şer’iyenin, ferdler hatta kıtalar arasında da; asya kıt’asının ve istikbalinin keşşafı ve miftahı olan şûrayı netice vereceğini belirterek; biz Nur Talebeliğine namzet olanların şefkat esaslı mesleğimizde bu esasa riayet ederek şûrâyı kuvvetlendirip ittihad-ı İslâm’a vesile olmakla vazifeli olduğumuzu beyan eder.

Bizim Aile Temmuz 2015